

Travička

Dagmar Andrtová-Voňková

Nikdo tu travičku
do země neseje
neseje ale zelená je vysoká
ještě se naposled
můj milý obejmem
ona nás přikryje
tak jako kolikrát
všechny naše noce
byly poběhlice
zapomenu na ně
tak lehce, tak lehce
ale ještě se mi nechce
ach nechce
ale ještě se mi nechce
ach nechce

Tvoje oči jsou divoké máky
tvoje ruce jsou čepele ostřice
tvoje zuby jsou bílé sasanky
a kolem dokola zelená ostřice
a kolem dokola zelená ostřice

Všechny naše noce
byly poběhlice
zapomenu na ně
tak lehce, ach lehce
ale ještě se mi
ale ještě nechce
ale ještě se mi ach
ještě se nechce

Nikdo tu travičku
do země neseje
neseje ale je zelená, vysoká
ještě se naposled
můj milý obejmem
ona nás přikryje
tak jako kolikrát